

سرنوشت تلویزیون در دست مردم!

گفت و گوهایی با محمدرضا خردمندان و مجید واشقانی

ما همچنان معتقدیم کلید پیشرفت کشور سینماست

در روزگاری به سر می‌بریم که حال اهالی فرهنگ و هنر کشور خوب نیست. حال سینما و تلویزیون از همه جا بدتر است. کاهش تولید محتوا و بی‌کاری بسیاری از هنرمندان از یک سو و حاشیه‌های فراوان و ناجوانمردانه از سوی دیگر هر روز عرصه را بر اهالی نجیب سینما تنگ‌تر می‌کند. به کار بردن کلمه نجات یک عنوان تعارفی یا حمایتی نیست بلکه از یک اعتقاد نشئت می‌گیرد. سینما هم مثل همه مشاغل به ناگزیر با مشکلات و بی‌اخلاقی‌هایی مواجه است، تاکید می‌کنم مثل همه جا. این که ناکسان بای انصافی آن خطا را درشت‌نمایی کرده و بر طبل حاشیه می‌کوبند ما را دچار تحلیل اشتباه نکنند.

تحلیل اشتباه همین وضع موجود است، به جای پیدا کردن معضل ما هم اسیر جو غالب می‌شویم و اهالی فرهنگ را به حاشیه می‌رانیم. اگر اصناف، علی‌الخصوص خانه سینما در این فقره اختلاف‌ها به موقع و جدی وارد شوند کار به دست رسانه‌های زرد و شبکه‌های اجتماعی بی‌صاحب در کشور مائمی افتد. البته که از ماست که بر ماست.

انگار یادمان رفته آنجایی که می‌تواند در همه مشکلات کشور از اجتماعی و سیاسی گرفته تا اقتصادی، به کمک حال مردم در ابتدا و در نهایت اهداف کشور بیاید فرهنگ، رسانه و پیرامون آن است. تولید محتوای فرهنگی دغدغه‌مند به فراخور مخاطبان هر عرصه می‌تواند آرامش جامعه و سپس کلید برون رفت از آن مشکل باشد؛ البته اگر به این جمله راهبردی رهبری معظم اعتقاد داشته باشیم که سینما کلید پیشرفت کشور است. بانگاهی اجمالی به آمار تولید محتوای جدی و حرفه‌ای در سینما، تلویزیون، نمایش خانگی و... در دود دهه گذشته می‌توان به حمایت نکردن هدفمند و برنامه‌ریزی شده برای به حاشیه راندن فرهنگ اسلامی ایرانی کشورمان پی برد. البته نباید از تاثیر نامطلوب تولید محتوای غیر فرهنگی غافل بود. همان بلایی که تولید محتوای غربی با فرهنگ و سبک زندگی جوانان کشورمان می‌آورد صد البته تولید محتوای داخلی بدون در نظر گرفتن ارزش‌های اسلامی و سبک زندگی ایرانی خواهد آورد. آنچه در این یک دهه فعالیت رسانه‌ای در مجموعه رسانه‌ای صبا بر ایمان ثابت کرده این است که با همه فشارها اقتصادی و مواجهه ناجوانمردانه معارضین رسانه‌ای بخصوص شبکه‌های اجتماعی و لنگار، اگر صادقانه و حرفه‌ای با مخاطبان مان مواجه شویم حتما اثرگذار و قابل اعتماد خواهیم بود.

بی‌صدافتی، چه در تولید محتوای فرهنگی، چه در رسانه‌ها نه فقط یک رسانه یا یک شبکه تلویزیونی، بلکه می‌تواند به رسانه ملی کشور لطمه غیر قابل جبران بزند. راه دور نرویم همین اتفاق چند روز قبل در یک برنامه تلویزیونی و مواجهه خلاف واقع مردم با یک کارشناس سیاسی، نمونه‌ای از این رفتار هاست. نمی‌شود در ظاهر و گفتار یک مشی را پیش گرفت و در دل جور دیگر بود. کار فرهنگی تمیز، اثرگذار نمی‌شود مگر به اعتقاد قلبی توأم با صداقت و داشتن تخصص لازم.

محمدرضا شفیعی
سر دبیر

علی نصیریان: از شعبی انتظار کارهای فوق‌العاده دارم

صفحه ۲

ادامه همکاری فردوسی پور با صداوسیما

صفحه ۲

تهیه‌کننده «برادران لیلیا»: اهل دور زدن قانون نیستیم

صفحه ۲

عباس کیارستمی: راوی میل به زیستن

صفحه ۸

هدیه‌تهرانی و بازیگری با جزئیات درست

صفحه ۸